

आत

आतकीनः, चि, (आतक + ख।) आतकिकः ।
 इत्यमरटीका ।
 आतः, चि, (आतौकते ङौह गतौ वाङ्मनात् णः।)
 धनवान् । इत्यमरः । युक्तः । विप्रः । अन्वितः ।
 यथा, धनातः गुणात् इत्यादिः । (यथा मनुः ८।१६६।
 “चत्वारस्तृतीयान्ते विप्र आतो वणिङ् ऋपः” ।
 यथा भगवद्गीतायां,—
 “आतोऽभिजनवानसि कोऽन्योऽस्ति सदृशो
 मया” ॥)
 आतकः, चि, (अतक एव स्वार्थे ण्य।) अतकः ।
 अधमः । इति रायमुकुटः ।
 आतकीनं, चि, (अतु + खन्।) अतक्यं । अतुधा-
 न्योद्भवोचितत्वेन । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ।
 आतिः, पु, स्त्री, (अत + इन्।) अत्यायकीलकः ।
 अतिः । सीमा । इति मेदिनी ।
 आतङ्, पु, (आङ् + तकि + घञ्।) रोगः ।
 (यथा, याज्ञवल्क्यः,—
 “दृष्ट्वा पथि निरातङ्ं ज्ञत्वा वा ब्रह्महा मुनिः” ॥)
 सन्तापः । शङ्का । (यथा, महावीरचरिते,—
 “आतङ्गममसाहस्यतिकरोत्स्वभ्यः क्षणसङ्घातं” ॥)
 मुरजम्भिः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ । ऋषः ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 (‘‘नानातन्त्रविहीनानां भिन्नजामत्यभेदसां ।
 सुखं विज्ञातुमातङ्गमयमेव भविष्यति” ॥
 इति माधवकरः ॥
 रोगार्थे ऽदाहरणं यथा सुश्रुते ।
 “प्रत्येन च विजानीयात् देशं कालं जातिं साम्य-
 मातङ्गसमुत्पत्तिं वेदनासमुद्भायं वनमित्यादि” ॥
 ऋषार्थे पर्वोवाणाह ।
 “ऋषो विकारो रोगश्च अधिरातङ्ग एव च ।
 रक्षाधेनामपर्यायेर्विभिन्नैरभिधीयते” ॥
 इति चरकः ॥)
 आतङ्गनं, स्त्री, (आङ् + तङ् + ल्युट्।) प्रतिवापः ।
 गणितस्य सर्वादेश्चान्तरेणावच्छिन्नं । इति
 खामी । निक्षेपणं । इति सुभूतिः । उपद्रवः ।
 इति रायमुकुटः । द्रवद्रव्यप्रक्षेपणोचितबुधं ।
 इति सारसन्दरी । ज्वरं । वेगः । आप्यायनं ।
 तर्पणं । इत्यमरमेदिन्यौ ।
 आततायी, [नृ] चि, (आतत + अय + णिन्।)
 बधोद्यतः । इत्यमरः ।
 “अभिदो गरदधैव शस्त्रपाधिर्धनापहः ।
 क्षेजदारापहारी च भङ्गेते आततायिनः ॥
 आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ।
 नाततायिबधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन” ॥
 इति भगवद्गीताटीकायां श्रीधरखामी ।
 आतपः, पुं, (आङ् + तप + अच्।)
 रौद्रं । तत्पर्यायः । प्रकाशः २ द्योतः ३ । इत्य-
 मरः । दिनज्योतिः ४ सूर्यालोकः ५ दिनप्रभा ६
 रविप्रकाशः ७ प्रद्योतः ८ तमारिः ९ तापनः १०
 द्युतिः ११ । अस्य गुणाः । कटुत्वं । रुक्षत्वं
 खेदमूर्च्छाद्व्यादाहवैवर्ण्यजनकत्वं । नेत्ररोगप्रको-
 पनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ।

आतु

(‘‘आतपः कटुको रुद्रः खेदमूर्च्छाद्व्यादाहः ।
 दाहवैवर्ण्यजनने नेत्ररोगप्रकोपनः” ॥
 “आतपः पित्तद्व्यापिखेदमूर्च्छाभ्रमासक्तत्वं ।
 दाहवैवर्ण्यकारी च” इति सुश्रुतः ।
 यथा शाकुन्तले,—
 “कथमातपे गमिष्यसि परिवाधाकौमभैरङ्गैः” ॥
 यथा ऋतुसंहारे, ११ ।—
 “ऋगाः प्रचण्डातपतापिता भृशम्” ॥)
 आतपत्रं, स्त्री, (आतप + त्रि + कः।) कृत्रं । इत्यमरः ।
 (यथा शाकुन्तले,—
 “राज्यं खलुस्तप्तदण्डमिवातपत्रं” ।
 यथा रामायणे,—
 “पाण्डुरेणातपत्रेण ध्रियमाख्येन मूर्धनि” ॥
 “कृत्रशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः” ।)
 आतपत्रकं, स्त्री, कृत्रं । इति शब्दरत्नावली ।
 आतपवारणं, स्त्री, (आतप + वारि + ल्युट्।) कृत्रं ।
 इति हेमचन्द्रः । (यथा रघुवंशे, ३।७० ।
 “ऋषतिकुदं दत्त्वा यूने सितातपवारणं” ।
 “अनुदितान्यसितातपवारणं” ॥)
 आतपाभावः, पुं, (आतपस्य अभावः । घञोत्पत्त्यस्यः।)
 छाया । इति राजनिर्घण्टः ।
 आतरः, पुं, (आङ् + तृ + अच्।) आतरत्यनेन, पुंसि
 संज्ञायामिति घः । नद्यादितरणाय देयकपर्द-
 कादिः । तत्पर्यायः । तरपथ्यं २ । इत्यमरः ।
 पाराशिकडि नौकाभाङ्गा इति भाषा ।
 आतर्पणं, स्त्री, (आङ् + तर्प् + ल्युट्।) प्रीणनं ।
 हस्तिः । मङ्गलालेपनं । आलिपना इति भाषा ।
 इति मेदिनी । (यथा मेदिनी ।
 “आतर्पणं प्रीणने स्यात् मङ्गलालेपनेऽपि च” ॥)
 आतापी, [नृ] पुं, (आङ् + तापि + णिन्।) आ-
 तापी । चिह्नः । इत्यमरटीकायां खामी । (असुर-
 भेदः । चिह्न इति ख्यातः पक्षिभेदः ॥)
 आतापी, [नृ] पुं, (आङ् + ताप + णिन्।) चिह्नः ।
 चिह्न इति भाषा । इत्यमरः ।
 आतारः, पुं, (आङ् + तृ + घञ्।) आतरः । तर-
 पथ्यं । इति शब्दरत्नावली ।
 आतिः, पुं, (अत + इङ्।) पक्षी । इति सिद्धान्त-
 कौमुद्यामुवादिहतिः ।
 आतिथेयः, चि, (अतिथि + ङञ्।) अतिथौ साधुः ।
 अतिथिसेवाकारकः । इत्यमरः । (यथा रघुवंशे, ५।२
 “प्रत्युज्जगामातिथिमातिथेयः” ।
 यथा कुमारसम्भवे, ५।११ ।
 “तमातिथेयो नृजमानपूज्या सपर्याया” ।
 यथा मनुः, १।१८ ।
 “देवपितृमातिथेयानि तत्प्रधानानि यस्य तु” ।
 आतिथ्यं, चि, (अतिथि + ङ।)
 अतिथ्यर्थेवक्तु । अतिथिमन्त्रादिद्रव्यं इत्य-
 मरः । अतिथिसेवा च । (‘‘यथा हितोपदेशे ।
 “भरावपुचितं कार्यमातिथ्यं मृहमागते” ॥)
 आतिथ्यः, पुं, अतिथिः । इति मेदिनी ।
 आतुः, पुं, (आङ् + तृ + कः।) मेजकः । मेजा माङ्
 इत्यादि भाषा । इति शब्दमाणा ।

आत्म

आतुरः, चि, (आङ् + तुर + क) रोगी । तत्पर्यायः ।
 आमयावी २ विह्वलः ३ व्याधितः ४ अपदुः ५
 अभ्यमितः ६ अभ्यन्तः ७ । इत्यमरः । (यथा हितो-
 पदेशे । वैद्यानामातुरः श्रेयान् । यथा मनुः, ४।१२६।
 “न खानमाचरेद्भुक्ता नातुरो न महानिश्चि” ॥
 आतुरावस्थास्त्रिपि कार्याकार्यं प्रति कालाकाल-
 संज्ञा । तद्यथा—अस्यामवस्थायामस्य भेषजस्य
 कालोऽकालः पुनरस्येति । एतदपि भवत्ववस्था-
 विशेषेण तस्मादातुरावस्थास्त्रिपि हि कालाकाल-
 संज्ञा । तस्य परीक्षा मुजूर्म्मुरातुरस्य सर्वा-
 वस्थाविशेषावेक्षणं यथावद्भेषजप्रयोगार्थं । न
 ह्यतिप्रतितकालमप्राप्तकालं वा भेषजमुपयुज्य-
 मानं यौगिकं भवति । कालोहि भेषजयोग-
 पथ्यामिमभिनिर्व्वर्त्तयति । इति चरकः ।
 आतुरमुपक्रममाख्येन भिन्नजायुरेवादौ परीक्षेते ।
 इति सुश्रुतः ॥)
 आट्यं, स्त्री, (आङ् + टप् + ण्यप्।) पत्रविशेषः ।
 आता इति भाषा । अस्य गुणाः । हस्तिजनकत्वं ।
 रक्तवर्द्धकत्वं । स्वादुत्वं । शीतलत्वं । वलमांस-
 कारित्वं । हृद्यत्वं । दाहहरणपित्तायुनाशित्वञ्च ।
 इति द्रव्यगुणः ।
 आतोद्यं, स्त्री, (आङ् + तुङ् + ण्यत्।) वाद्यं । तच्च-
 तुर्विधं । वीणादिवाद्यं ततं १ मुरादिवाद्यं आनङ्गं
 २ वंशादिवाद्यं मुविर् ३ कांक्षतानादिवाद्यं घनं
 ४ इत्यमरः । (यथा रघुवंशे । “अजमातोद्यशि-
 रोगिवेशितां ।
 “आतोद्यं याह्यामास समत्वाजयदायुधं” ॥)
 आतगन्धः, चि, (आतः अरिणा मृहीतः गर्भो गर्भो
 यस्य सः नृजनीहिः ।) दूरीभूताहङ्कारः । तत्प-
 र्यायः । अभिभूतः २ । इति हेमचन्द्रः । मृहीत-
 गन्धः । (यथा रघुवंशे ११।१७ ।
 “पक्ष्मिन्दा गोत्रमिदातगन्धाः
 शरच्छमेनं शतशो महीभ्राः” ॥)
 आतगन्धः, चि, (आतः अरिणा मृहीतः गर्भो यस्य
 सः नृजनीहिः ।) अरिणा मृहीतगन्धः । दूरी-
 भूताहङ्कारः । भगवदर्थः । इत्यमरः ।
 आत्मगुप्ता, स्त्री, (आत्मना गुप्ता । हतीया तत्पत्त्यः।)
 जताविशेषः । आत्मगुप्ता इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 मर्कटी २ कण्डुरा ३ अथ्यहा ४ कण्डुरा ५
 जटा ६ जडा ७ मुकशिम्या ८ आमगुप्ता ९
 ऋषभी १० कपिकच्छुरा ११ । इति रत्नमाणा ।
 (“मायैः समानं फलमात्मगुप्तं” । इति सुश्रुतः ।
 विशेषोऽस्याः कपिकच्छुराशब्दे द्रष्टव्यः ।)
 आत्मघाही, [नृ] चि, (आत्मन् + घाह + णिन्।)
 आत्मभारिः । स्वार्थी ।
 आत्मघाती, [नृ] चि, (आत्मन् + हन् + णिन्।)
 आत्महन्ता । यथा कूर्मपुराणे ।
 “आपादयेद्दृष्ट्यात्मानं स्वयं योऽनुदकादिभिः ।
 विहितं तस्य नाशौचं नापिर्नामुदकादिकं” ॥
 आत्महननकर्ता । अवैधबुद्धिपूर्व्वकात्महननस्य
 प्रायश्चित्तं यथा,—
 “इन्द्रियैरपरिवृत्ता ये च मूला विषादिनः ।